

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1443/2020
03.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Борислав Шушњар, адвокат из ..., против тужених ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Стефанија Пацек, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4391/19 од 21.11.2019. године, у седници одржаној 03.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4391/19 од 21.11.2019. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 4391/19 од 21.11.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужилаца, а жалба тужених усвојена, тако што је преиначена пресуда Основног суда у Новом Саду П 7617/18 од 09.09.2019. године, у побијаном усвајајућем делу и делу одлуке о трошковима поступка, тако што је одбијен тужбени захтев којим су тражили да им тужени на име накнаде нематеријалне штете на име душевних болова због смрти блиског лица исплате по 175.000,00 динара (укупно 350.000,00 динара), са каматом од 09.09.2019. године до исплате, као и захтев тужиле АА да јој тужени солидарно на име накнаде материјалне штете за израду и монтажу споменика исплате 35.000,00 динара, са каматом од 22.07.2006. године, на име трошкова сахране, за сандук, покров, крст, тапацирунг и превоз износ од 11.000,00 динара, са каматом од 27.08.2005. године и на име трошкова за даћу након сахране 8.400,00 динара, са каматом од 27.08.2005. године до исплате, на име црквене сахране 3.750,00 динара са каматом од 28.08.2005. године, а тужиоци су обавезани да туженима накнаде трошкове поступка од 220.500,00 динара, док је првостепена пресуда у побијаном одбијајућем делу (став 3. и 5.) потврђена. Тужиоци су обавезани да туженима накнаде трошкове жалбеног поступка од 47.486,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 401. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 125/04... 111/09), који се у овој парници примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужилаца није дозвољена.

Према члану 506. став 1. (прелазне и завршне одредбе) Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/2014), поступци започети пре ступања на снагу овог закона спровешће се по одредбама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 125/04... 111/09). Међутим, према члану 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 55/2014), ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона. Наведени Закон о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 55/2014) регулише одлучивање о ревизији против правноснажних одлука донетих у другом степену после 31.05.2014. године, када је овај закон ступио на снагу, само у погледу вредносног цензуса за дозвољеност ревизије, па како је у овом случају правноснажна другостепена пресуда донета 21.11.2016. године, после ступања на снагу наведених новела ЗПП, дозвољеност ревизије у погледу вредносног цензуса се цени према наведеној одредби новела из члана 23. став 3. тог закона, независно од времена покретања парничног поступка. У том смислу, чињеница да је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о тужбеном захтеву, није од утицаја на оцену дозвољености изјављене ревизије, јер се члан 403. став 2. тачка 2. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/2014) у овом случају не може применити.

Тужба ради накнаде штете у овој правној ствари поднета је 24.03.2006. године, а преиначена повећањем захтева 29.09.2008. године. Вредност предмета спора побијаног дела је у односу на првотужиљу 466.300,00 динара, што представља динарску противвредност износа од 6.087 евра, а за друготужиоца 350.000,00 динара, што представља динарску противвредност од 4.569 евра.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору, који се односи на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора побијаног дела за сваког од тужилаца као обичних супарничара очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе (29.09.2008. године) по члану 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 404. ЗПП одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић